

ПОТОЧЕ

Илюстриран
дългосрочен
всеки 2 месеца

15 Октомври
1925 г.

Цена 3 лв.

Одобрено от Министерството на Народното просвещение съзаповед № 5335 от 22 декември 1927 год.

Редакция и администрация: Книгопиздателство Ив. Каравеловъ, София, ул. И. Сандански, 50.

ЛЮБЕНЪ КАРАВЕЛОВЪ

ЕДИНЪ от най-големите дейци за наше освобождение е Любенъ Каравеловъ. Той е роденъ въ 1837 год. въ град Копривщица. Учи се въ първокачалника въ Копривщенския училище, когото завършилъ съ позор. Когато малкият Любенъ научилъ добре да счита, беша му Стефанъ Каравеловъ се много зарадвалъ, защото щъль да му води търговският сътрапъл. И Любенъ тръгналъ съ баща си да обикновя турското царство за купуване на добитъкъ. Въ тази работа той не се е отличилъ и затова баща му го пратилъ въ Пловдивъ да продължи учението си. Тука въ гръцкото училище, Каравеловъ учи също само две години. Следът това се учила въ българското трикласно училище. Когато станалъ на 16 години, баща му го взелъ отново съ себе си, когато пътувалъ по търговия. Най-после Каравеловъ отишълъ въ Русия да съди уни отнове. Тука е живялъ около 10 години. Отишълъ после въ Сърбия, отътъм го нюхадили и за това се презървали въ Румъния, въ нейната столица. Бунтуещи Любенъ Каравеловъ донесъха нашето освобождение, но не за дълго. Следът една година той починалъ — на 21 януари 1879 година.

Презъ цялите си животъ Л. Каравеловъ е много сънтълъ, тегливъ и гладувалъ, но вниматълъ въ работата и писалъ за поборената ни родина. Издавалъ е вестници, списания, писалъ и печаталъ много стихотворение, разкази, повести и романъ изъ живота на българите. Въ вестникъ си той писалъ и разтърталъ за освобождението на България. За тази целъ Л. Каравеловъ заседи съ Хр. Батъевъ и Василъ Лечко Диксокъло, образували въ Викурецъ Централен комитет на Българската революционна организация, която работила за подготвяне възстановята въ България, за да се освободи отъ турците.

Л. Каравеловъ е писалъ много. Той е описвалъ видини своего отечество, кое то много обичалъ и за което дадъл синъ и клоадъ.

А кой не знае хубавинъ му стихотворение, което четеатъ и пътят отъ малко и голимъ?

Този неуморимъ човѣкъ е работилъ безъ почивка презъ целия си животъ, защото искалъ да види отечеството си свободно, въ което и природните хубости съжажими отъ черната робия.

И затова е написалъ най-хубавата си песенъ, която вѣйно ще помни и пѣтъ:

Хубава си моя гора,
Миреща на изворът
Но вселавашъ съ спрѣшъти
Само скрѣбъ и жадостъ...

DIE KUGELSPREITE

Игратъ на топка

МОЛИТВА

Воже мили, моля ти се,

Награви ме Гьле,

Дай ми очи орлови,

Соколови криле.

Помогни ми да подхвъръкна

Нагоре високо

И да спусна бъстро око

Надоле дълъоко.

Да погледамъ моите село,

Пъстрата поляна,

Дето моми хоро скочатъ

Въ празнична премяна.

Дето моми пѣсни пѣтъ,

Съсъ кавалъ свирятъ,

А женитъ съ погледа си

Децата си дирятъ.

Л. Каравеловъ